

[Landbrugsministeren.]

lukket af for Udførsel af Varer til Tyskland o. s. v., saaledes som for Danmark. Kan det ærede Medlem paavise det? Da det ærede Medlem forsøgte paa at vise, at Danmark havde lidt mere ved disse Foranstaltninger end andre Lande, anførte han som Eksempel Sverige. Det ærede Medlem maa dog vide, at der ikke er nogen Forskel paa Sveriges og Danmarks Stilling nu. Jeg kunde have tænkt mig, at det ærede Medlem vilde have anført en Bestemmelse i sin Tid, hvorefter Sverige fik Lov til at udføre, saa vidt jeg husker, 6 000 Kreaturer om Aaret til en lavere Toldsats. Men Danmark fik Tilladelse til at udføre det samme Antal til den Toldsats. Det, der kan kritiseres, er dette, om ikke Danmark burde have haft Lov til at udføre et større Antal Kreaturer til samme Toldsats; men man kan i alt Fald ikke paastaa, at Danmark ikke fik Lov til at udføre samme Antal til den lave Sats som Sverige. Sverige har imidlertid ikke mere denne Tilladelse, den er netop ophørt i den sidste Tid.

Det kan ikke nytte at staa op her og kritisere de Forhold, vi nu er blevet underkastet, og tro, at man kan føre en Politik, som kan fritage os herfor. Det er umuligt. Man maa huske, at Aarsagen til disse Foranstaltninger ikke er et Ønske om at straffe eller ramme Danmark. Det er de vanskelige Forhold, som gør, at Landene af Hensyn til sig selv maa træffe saadanne Foranstaltninger. Jeg skal ikke forsvare det rigtige heri, jeg anser det tværtimod for at være uklog Politik, men det er jo en Skønssag. Det kan ikke nytte, at vi her i Danmark tror, at vi kan diktere andre Lande, hvorledes de skal føre Politik — det er tvivlsomt, om de vil tage noget som helst Hensyn dertil.

Det ærede Medlem troede ikke, at vi vilde faa de Dyr frem til Destruktion, som der her er Tale om, naar vi ikke vilde give højere Priser. Hvorpaar begrundes det ærede Medlem denne Opfattelse? Hvis det ærede Medlem vil undersøge de faktiske Forhold, vil han se, at da vi i Efteraaret gjorde et Forsøg, kom der ikke 1 500 Dyr frem til de Priser, men ca. 3 700 i de 6 Uger, der var Tale om, og det ærede Medlem vil da vel ikke hævde, at Priserne er gunstigere nu end ved Novembertid, for det er det eneste, der skulde kunne bevirke, at Landbrugerne vilde holde Kreaturerne tilbage. Nej, det er desværre saaledes, at vi sikkert vil faa rigeligt frem med Kreaturer til de Priser, der er Tale om, da Markedet er saa ødelagt, som det er i Øjeblikket.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne give den højtærede Landbrugsminister Ret i, at Tyskland i Øjeblikket ikke behandler Danmark daarligere paa Kreatureksportens Omraade end andre Lande, men det er jo rigtigt, som det blev fremført før, at paa et givet Tidspunkt har Tyskland gjort det. Det, der var Tale om i 1930 ved Vedtagelsen af Toldforhøjelsen for Kreaturer fra 16 til 24½ Mark pr. Dobbeltcentner, var jo et saa voldsomt Toldpaalæg, at Sverige ikke vilde finde sig deri, og der blev derfor truffet den Aftale med Sverige, at Sverige faktisk fik hele sin Kreaturudførsel til Tyskland til den lave Toldsats, nemlig 16 Mark, medens man dikterede Danmark, at det af sin store Udførsel paa 271 000 Kreaturer kun maatte faa det samme Antal som Sverige, nemlig 6 000, ind til den lave Told. Der optraadte Tyskland efter min Mening vilkaarligt overfor Danmark, idet det traf denne Aftale med Sverige for at ramme den store Udførsel fra Danmark med en Toldforhøjelse paa 8½ Mark pr. Dobbeltcentner. Det er rigtigt, som den højtærede Minister nu siger, at den nys vedtagne Forhøjelse af Tolden til 50 Mark pr. Dobbeltcentner for levende Kreaturer og 100 Mark pr. Dobbeltcentner for Kød rammer ligeligt til alle Sider. Men netop fordi Indførselen til Tyskland af fremmede Kreaturer og fremmed Kød, som jeg søgte at paavise i min Tale før, for Tiden kun andrager 3 pCt. af Tysklands samlede Kødforbrug, og netop fordi Beskyttelsesforanstaltningerne paa dette Omraade for det tyske Landbrug er af saa lidet betydende Værdi, kunde der dog være Haab om, at man fra dansk Side kunde faa Tyskland til at ændre disse Toldforanstaltninger ved indgaaende handelspolitiske Forhandlinger. Det er det, som jeg gerne vilde have skulde blive staaende i Forhandlingerne her, at for Tyskland er denne Toldforhøjelse for Kreaturer af saa liden Værdi, men for os er det af overordentlig stor Betydning, om denne Toldsats ændres, saa at Kreatureksporten til Tyskland igen kan blive lønende for os. Og hvis Kreatureksporten til Tyskland igen kunde komme i Gang, vilde det atter gavne den tyske Industri ved betydeligt større Indkøb i Tyskland. Det er klart, at naar vi hævder Forholdet 2—1 i Samhandelen med Tyskland, kan det ikke være ligegyldigt for den tyske Industri, om vi gennem en aarlig Udførsel af for 75 Mill. Kr. Kreaturer kan skabe den tyske Industri en Udførselsmulighed paa 150 Mill. Kr., medens vi i Øjeblikket, da vi udfører nogle og halvfjerds Tusinde Kreaturer —